

Sygn. akt II K 309/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Agnieszka Knade - Plaskacz

Protokolant – sekr. sądowy Natalia Madeja

przy udziale Prokuratora – E. K.

po rozpoznaniu w dniu 21/11/2016 roku

sprawy:

A. S.

s. P. i I. z/d C.,

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

20 lipca 2016 roku około godziny 12.00 w miejscowości N. powiat (...) kierował na drodze publicznej samochodem P. o nr rej. (...) nie stosując się do wydanej w dniu 1 października 2013 roku przez Prezydenta Miasta G. decyzji o sygnaturze KM.5430.2.26.2012.AZ o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami,

tj. o przestępstwo z art. 180a kk

orzeka:

I. uznaje **A. S.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 180 a kk i za to na podstawie art. 180a k.k. wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na równowartość kwoty 20 (dwadzieścia) złotych;

II. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Chełmnie koszty postępowania w kwocie 70,- (siedemdziesiąt) złotych oraz wymierza mu opłatę w kwocie 80,- (osiemdziesiąt) złotych.

II K 309/16

UZASADNIENIE

W dniu 1 października 2013 Prezydent Miasta G. wydał decyzję o sygnaturze KM.5430.2.26.2012.AZ o cofnięciu uprawnień A. S. do kierowania pojazdami kategorii B.

W dniu 20 lipca 2016 roku A. S. około godziny 12.00 w miejscowości N. w powiecie (...) na drodze (...) został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariusza KPP w C.. W trakcie kontroli okazało się, że kierował on samochodem P. o nr rej. (...) bez stosownych uprawnień.

A. S. jest kawalerem, ma dwoje dzieci i uzyskuje dochody w wysokości 2500 zł miesięcznie, nie posiada majątku ruchomego i nieruchomości, ponadto był wcześniej karany za przestępstwa z art. 180 a k.k..

Dowody : Dane o karalności k. 13-14, kopia decyzji o cofnięciu uprawnień k. 4-5, wyjaśnienia oskarżonego k. 10-11, notatka – k. 1,3, dane o dochodach – k. 20.

A. S. został oskarżony o przestępstwo z art. 180a kk. W toku postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie posiada uprawnień, stara się je odzyskać, musiał wypełnić kontrakt i jechał w tym celu do C..

Sąd w pełni dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, co do popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia. Stanowiły one podstawę do dokonania przez Sąd ustaleń faktycznych. Wiarygodność oskarżonego potwierdzają zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów. Są one jasne, czytelne i zostały zebrane w sposób przewidziany przez prawo. Ponadto nie kwestionowała ich żadna ze stron. W związku z tym, Sąd uznał te dowody za w pełni wiarygodne.

Sąd, zważywszy, że w świetle ujawnionego materiału dowodowego sprawstwo i wina A. S. a także okoliczności popełnienia przez niego przestępstwa nie budzą wątpliwości, uznał go winnym czynu spenalizowanego w art. 180a kk. – podzielać kwalifikację prawną oskarżyciela. Przepis art. 180a k.k. stanowi, iż karze podlega ten kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, prowadzi pojazd mechaniczny, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami. Nie ulega wątpliwości, że wobec oskarżonego cofnięto uprawnienia do kierowania pojazdem, oskarżony w momencie zatrzymania kierował pojazdem mechanicznym, a miejsce zatrzymania oskarżonego stanowiło drogę publiczną. Czyn popełniony przez oskarżonego bez wątplenia wyczerpuje więc znamiona czynu określonego przez przepis art. 180 a k.k.

Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 180a k.k. wymierzył oskarżonemu karę 100 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na równowartość kwoty 20 złotych. W zasadzie jako jedyną okoliczność łagodzącą Sąd miał na względzie fakt przyznania się oskarżonego do winy. Z kolei na jego niekorzyść przemawia uprzednia wielokrotna jego karalność za ten sam czyn.

Okoliczności dotyczące właściwości i warunków osobistych oskarżonego w tym jego dochody w wysokości 2.500 zł miesięcznie i sytuacja rodzinna wskazują, iż taka kara jest jak najbardziej zasadna i sprawiedliwa, wymierzona w granicach winy i współmierna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, a więc w pełni odpowiadająca dyrektywom sformułowanym w przepisie art. 53 kk.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) zasądził od podejrzanego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 70 zł oraz wymierzył mu opłatę, której wysokość omyłkowo ustalili na kwotę 80 zł. zamiast 200 zł. (10 % wysokości orzeczonej kary grzywny).

SSR Agnieszka Knade-Plaskacz

24/11/2016 r.

ZARZĄDZENIE

1. zakreślić w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem przesłać wnioskodawcy
3. przedłożyć z apelacją lub za 14 dni.